

РЕШЕНИЕ

№ 1982

гр. София, 27.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 01.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8564** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от АПК, във връзка с чл.1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба на С. П. Н., чрез адв. Т. Л., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 1, ап.1, с която са предявени два субективно съединени иски срещу Прокуратура на Република България и Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ на Министерство на правосъдието за заплащане солидарно на обезщетение в размер общо на 240 000 лева главница за претърпени неимуществени вреди от незаконосъобразни действия на служители на ответниците по подаване на сигнали срещу ищеца с твърдения, че е освободил неправомерно задържани лица, от обявяването в Бюлетин № 10 от 15.01.2021г., че е освободил лица без документ, удостоверяващ платените парични гаранции и от образувано срещу него дисциплинарно производство по същия повод, ведно с мораторна лихва от 15.01.2021г. до датата на предявяване на иска на 27.08.2021г., както и законната лихва до окончателното плащане

В исковата молба се твърди, че в Бюлетин № 10 от 15.01.2021г. на ГД“ИН“ за произшествия, значими събития и актуални за системата въпроси, който се разпространява до всички Областни дирекции на ГД“ИН“ е публикувана информация, че ищецът, младши инструктор по охраната в арест „В.“ № 2 е освободил на 29.12.2020г. лицата Б. В. В. и С. В. С. без да е наличен съответния документ, удостоверяващ платените парични гаранции. На същата дата колеги от арестите в цялата страна започнали да му звънят по телефона и да го питат защо е освободил

тези лица без платена гаранция, което било престъпление. Срещу ищеца е образувано дисциплинарно производство със Заповед № Л – 205/20.01.2021г., издадена от Главен комисар И. Й., главен директор на ГД“ИН“ въз основа на подаден сигнал от прокурор С. К. от Специализирана прокуратура за извършено нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал.2, т. 2 от ЗМВР, за което се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“. След запознаване с изготвената в хода на дисциплинарното производство Обобщена справка с рег. № 1671/16.02.2021г., С. Н. констатирал, че в сигнала на прокурора е цитирана разпоредбата на чл. 65, ал.10 от НПК, вместо приложимата разпоредба на чл. 64 от НПК, която грешка довела до неправилни изводи за своеволно освобождаване от ареста на задържани обвиняеми лица, без да е платена определената от съда парична гаранция. Сигнали били изпратени освен до Областна служба „Изпълнение на наказанията“ [населено място], сектор „Арести“ и до ВКП – отдел 3 „Съдебен“, до заместник – министъра на правосъдието и до и.ф. административния ръководител на специализираната прокуратура. Започнали проверки. Назначената комисия по дисциплинарното производство направила предложение производството да бъде прекратено, тъй като деянието не съставлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2 от ЗМВР. Дисциплинарното производство е прекратено със Заповед № Л – 760/24.02.2021г. Впоследствие ищецът бил принуден да подаде заявление за преназначаване на друга длъжност с по - ниско основно месечно възнаграждение. Авторитетът му бил сринат, бил подложен на подигравки от страна на колегите, на постоянни коментари и изолиране. Нанесена му била морална травма, причинила огромен стрес и безсънни нощи, диагностициран бил с основна диагноза „Хипертонично сърце, сърдечна недостатъчност“. Неимуществените вреди, които ищецът счита, че са му причинени са уронване на авторитета и доброто име, стрес, безпокойство и влошено здравословно състояние. Претендира заплащане на обезщетение солидарно от ответниците в размер от 240 000 лева. Исковият период е уточнен от 15.01.2021г. до датата на предявяване на иска, ведно с лихви, до окончателното плащане. В хода на съдебното производство исканията се поддържат от упълномощения процесуален представител. Представени са писмени бележки. Направено е искане за присъждане на разноски за съдебното производство.

Ответникът – Прокуратура на Република България, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт П., в писмен отговор на исковата молба, в хода по същество на делото и в представени писмени бележки, оспорва иска като неоснователен и недоказан. Посочва, че подаването на сигнал до работодателя за неизпълнение на служебни задължения от държавен служител не е незаконосъобразно действие при или по повод извършването на административна дейност. Действията на прокурор К. по подаване на сигнали не са свързани с изпълнително – разпоредителна дейност и не могат да се определят като административна дейност. Няма пряка причинно – следствена връзка между подаването на сигнала и твърдяните вреди, които биха могли да бъдат причинени евентуално от образуваното дисциплинарно производство. Не се доказват причинени неимуществени вреди като публично уронване на авторитета и доброто име на ищеца. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт С., в писмен отговор на исковата молба, в хода по същество на делото и в писмени бележки, оспорва изцяло по основание и размер

предявения иск. При липсата на предпоставките по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ счита исковата претенция за неоснователна и недоказана. Образованото дисциплинарно производство срещу С. Н. е прекратено без да е наложено дисциплинарно наказание, тъй като се е установило, че действията му не представляват дисциплинарно нарушение. За него не са настъпили вредни последици. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ищеца.

Прокурор К. от СГП дава заключение, че не са доказани елементите от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, а именно противоправни действия и бездействия на ответниците, конкретно настъпили вреди и причинно – следствена връзка между тях.

Административен съд София - град, I отделение, 43 състав, след като взе предвид направените в исковата молба твърдения, становищата на страните и това на представителя на СГП и се запозна с приетите по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 14.01.2021г. в ГД“ИН“ са постъпили два сигнала от Началник ОСИН – С. и от прокурор Св. К. от Специализирана прокуратура за освобождаване на Б. В. В. и С. В. С. на 29.12.2020г. преди внасяне на определената от съда парична гаранция. Освобождаването е извършено от мл. експерт С. Н..

Към административната преписка е приложено писмо до Началник сектор „Арести“ О. – С. на прокурор Св. К. от Специализирана прокуратура, в което е направено искане да се извърши спешна проверка и да се уведоми Специализираната прокуратура дали Б. В. В. и С. В. С. са били освободени на 29.12. 2020г. от ареста без да представят вносна бележка за внасяне на сумите по гаранцията, по чие нареждане е станало това, дали са представени вносни бележки към датата на писмото. В отговор е изпратено писмо рег. № 562/14.01.2021г. на ГД“ИН“ – О. – С., в което прокурор Св.К. от Специализирана прокуратура е уведомен, че мл. експ. С. Н. е освободил двете лица в изпълнение на съдебен акт на Апелативен Специализиран Наказателен съд, като не са постъпили вносни бележки за платена парична гаранция за тези лица. В същото писмо прокурор Св. К. е уведомен, че е образувано дисциплинарно производство срещу служителя.

С писмо от 25.01.2021г. на прокурор Св. К. до ВКП отдел 3 „Съдебен“, зам.министъра на правосъдието и и.ф. Административен ръководител на Специализираната прокуратурата е подаден сигнал за своеволно освобождаване от ареста на задържани обвиняеми лица, без да е платена определената от съда парична гаранция.

Със Заповед № Л – 205/20.01.2021г. на главния директор на ГД“ИН“ е образувано дисциплинарно производство срещу младши експерт С. П. Н., младши инструктор по охраната в арест с адрес [улица] към сектор „Арести“ при О. – С. за това, че на 29.12.2020г. в 19.00 часа е освободил неправомерно задържаните по реда на НПК лица Б. В. В. и С. В. С.. Назначена е комисия, която да изготви становище относно наличието на основание за реализиране дисциплинарната отговорност на служителя, за което да се съберат и съответните доказателства. В изпълнение на заповедта е изготвена Справка рег. № 1671/16.02.2021г. по чл. 207, ал. 7 от ЗМВР, в която дисциплинарно разследващият орган е стигнал до заключение, че няма извършено дисциплинарно нарушение. Комисията е предложила дисциплинарното производство да бъде прекратено, тъй като деянието не представлява дисциплинарно нарушение по

смисъла на чл. 194, ал.2 от ЗМВР. Действията на мл. експерт С. Н. са потвърдени като правилни и законосъобразни от съдийския състав, чието протоколно определение служителят е следвало да изпълни.

Със Заповед № Л – 760/3/24.02.2021г. на Главен директор на ГД“ИН“ е прекратено дисциплинарното производство срещу ищеца.

На 24.03.2021г. С. П. Н. е подал молба за преназначаване на друга длъжност, която молба е била удовлетворена.

Представени са амбулаторни листа от 14.06.2021г. и от 21.06.2021г. с поставена диагноза „Хипертонично сърце без (застойна) сърдечна недостатъчност“.

Приложен е Бюлетин 10/15.01.2021г. за произшествия, значими събития и актуални за системата въпроси на ГД“ИН“ ,в който е посочено, че на 29.12.2020г. в арест „В.“ 2 при О. – С. са получени по факс две писма от АСНС, в които е посочено, че мерките за отклонение задържане под стража на Б. В. В. и С. В. С. са изменени в парична гаранция. Лицата е следвало да бъдат освободени след внасяне на паричната гаранция, но са овободени от мл. експерт С. Н. след разговор с прокурор Г. М., участвал в съдебното заседание, без да е наличен документ за внасяне на паричните гаранции. Със заповед на главния директор на ГД“ИН“ е образувано дисциплинарно производство по случая. В бюлетина има информация за други случаи на инциденти с лишени от свобода, както и за положителни тестове за КОВИД – 19 на служители.

По делото са разпитани свидетелите Т. К. Т. и В. С. Д., чиито показания съдят кредитира като обективни и непротиворечиви, като отчита дисциплинарното производство срещу свидетеля Т.. Свидетелят Т. Т. е бил колега на ищеца към 15.01.2021г. Не е чел бюлетина на ГД“ИН“, такъв не му е предоставян. Последните две години бюлетинът не се предоставя на служителите. Не е знаел ищецът да има дисциплинарни проблеми. Свидетелства, че е чул от друг колега, че на 29.12.2020г. са освободени две лица нерегламентирано. С. Н. в телефонен разговор му споделил, че е доста притеснен и обиден. Обмислял да се премести, тъй като това не е първият случай, когато отговорността се прехвърля на него за грешки на други, което е честа практика в тази дирекция. Не е споделял за здравословни проблеми, но вече пиел хапчета за високо кръвно.

Свидетелката В. Д. е семеен приятел на ищеца. Дава показания, че той е бил силно притеснен в края на 2020г. Споделил за проблема със Специализираната прокуратура и вътрешната проверка срещу него. Коментирал, че негови колеги считат, че е извършил нарушение. Посрещнал Нова година в тежко психическо състояние. В края на месец януари 2021г. бил видимо отслабнал, изтощен, с лош външен вид. Оплакал се от постоянно главоболие. При посещение при лекар е диагностициран с хипертония и проблеми със сърцето, за което пиел лекарства.

По делото е приета съдебно – медицинска експертиза, неоспорена от страните. Заключение на вещото лице е че много пъти симптомите на хипертоничната болест са доста многообразни и нехарактерни. Съществуващата от години артериална хипертония често протича безсимптомно, така че тя може да се открие случайно или при дадени стресови ситуации, като описаните в исковата молба, както и режимът на работа в дадената институция.

От правна страна: Исковите са допустими. Предявени са срещу надлежни ответници, срещу юридическите лице, представлявани от органите, от чиито незаконосъобразни актове и действия се твърди, че са причинени вредите, заедно с оспорване на законосъобразността на актовете и действията.

Разгледани по същество, искът срещу Прокуратура на Република България е неоснователен, а искът срещу ГД“ИН“ е частично основателен.

В чл. 7 от Конституцията на Република България е предвидено, че държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица. Този принцип е залегнал и в разпоредбата на чл.203 от АПК, съгласно която исковете за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на тази глава, а за неуредените въпроси се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Държавата и общините носят отговорност за вреди, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Анализът на тази норма, налага разграничаване на дейността по издаване на административни актове и тази, която е проява на физическото действие или бездействие. Това има значение при решаване на въпроса за предпоставката, при която уврежданият може да търси обезщетение.

Активно легитимирана страна по иска по чл. 203 от АПК, може да бъде всяко лице, което твърди, че е претърпяло вреди, в следствие на незаконосъобразни актове, действия или бездействия на държавни и общински органи и длъжностни лица. Този иск представлява автономно средство за защита на частноправните субекти срещу несъобразна със закона административна дейност. Те обаче следва да докажат претърпените вреди, техния характер и размер и най-вече, че вредоносният резултат е в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение на държавен или общински орган или длъжностно лице, при или по повод на изпълнението на административната дейност.

Наличието на тези предпоставки е условие за ангажиране на отговорността на държавата и съответно присъждане на обезщетение.

По отношение на искът, предявен срещу ГД“ИН“ е налице първият елемент от фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Срещу този ответник се претендират вреди от незаконосъобразно образувано дисциплинарно производство срещу ищеца и от обявяването в Бюлетин № 10 от 15.01.2021г., че е освободил неправомерно лица без документ, удостоверяващ платените парични гаранции. Ищецът е служител на ГД“ИН“ и отношенията между него и органа по назначаването имат характер на административни, тоест претендираните вреди са при и по повод изпълнение на административна дейност. Със Заповед №Л– 205/20.01.2021г. на Главния директор на ГД“ИН“ е образувано дисциплинарно производство срещу младши експерт С. П. Н.. В заповедта, която е връчена на ищеца, държавният служител е обвинен, че е извършил нарушение на чл. 194, ал.2, т.2 от ЗМВР, за което на основание чл. 203, ал.1, т. 9 от ЗМВР се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“. От фактическа страна в мотивите е посочено, че заповедта се издава въз основа на справка на О. с рег. № 569/14.01.2021г. , от която е направен извод, че на 29.12.2020г. в 19 часа С. П. Н. е освободил неправомерно задържаните по реда на НПК лица Б. В. В. и С. В. С.. Видно от представените доказателства за проверката, извършена от комисия в О., такива

изводи за неправомерно освобождаване не се съдържат, няма събрани такива доказателства и няма такива данни, които да са основание за образуване на дисциплинарно производство. Дисциплинарното производство е образувано при липса на данни за извършено дисциплинарно нарушение, каквото е изискването на чл. 205, ал.1 от ЗМВР. Незаконосъобразно в заповедта за образуване на дисциплинарно производство дисциплинарно - наказващият орган е направил извод, че ищецът е освободил неправомерно задържани по реда на НПК лица, за каквато правна квалификация не е имало данни и доказателства. Неправомерно в заповедта за образуване на дисциплинарно производство дисциплинарно- наказващият орган е квалифицирал деянието и обвинил служителя в тежко нарушение на служебната дисциплина, за което се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“. Събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства опровергават изводите на органа по назначаване в заповедта за образуване на дисциплинарно производство за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина. Комисията, назначена със заповедта е излязла с предложение за прекратяване на дисциплинарното производство, поради липса на данни за извършено дисциплинарно нарушение. Със Заповед № Л – 760/24.02.2021г. на Главния директор на ГД“ИН“ е прекратено дисциплинарното производство срещу ищеца. Съвкупно преценени доказателствата обосновават извод, че дисциплинарното производство е незаконосъобразно образувано, без данни за наличие на дисциплинарно нарушение, поради което и впоследствие е прекратено. Заповедта за образуване на дисциплинарно производство не подлежи на самостоятелно обжалване, но фактът на прекратяване на производството от дисциплинарно - наказващият орган доказва, че същото е било образувано без основание, още повече, че без всякакви данни и доказателства служителят бил обвинен в тежко нарушение на служебната дисциплина, за което се налага най – тежкото възможно дисциплинарно наказание. Доказан е първият елемент от фактическия състав на отговорността, а именно незаконосъобразен административен акт. Незаконосъобразно фактическо действие е и обявяването в Бюлетин № 10/15.01.2021г. за произшествия, значими събития и актуални за системата въпроси, че мл. експерт С. Н. е освободил лица с изменени мерки за неотклонение, които е следвало да се освободят след внасяне на парични гаранции, без да е наличен съответния документ, удостоверяващ платените парични гаранции, за което срещу служителя е образувано дисциплинарно производство. Неправилно ищецът е бил обвинен, че не е изпълнил акт на АСНС, доколкото е следвало именно да освободи лицата незабавно, което законосъобразно е направил. Обявяването в бюлетина е незаконосъобразно фактическо действие по отношение на служител на ответника, който е в служебно правоотношение с ГД“ИН“ и касае изпълняваните от него служебни задължения и дисциплинарната отговорност. Не се доказва незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие на ответника ГД“ИН“ по

отношение на преназначаването на ищеца, което е станало по негова молба, приложена по делото. Както от неправомерното образуване на дисциплинарното производство, така и от обявяването в Бюлетина на неверни данни за неизпълнение на служебни задължения от страна на ищеца, за него са настъпили неимуществени вреди, в пряка причинно – следствена връзка с акта и действието на служителите на ответника ГД“ИН“. Неимуществените вреди се изразяват в притеснение, обида, влошено психическо състояние, изтощение, лош външен вид, постоянно главоболие и хипертония. Неимуществените вреди се доказват със свидетелските показания на Т. К. Т. и В. С. Д., както и със заключението на съдебно –медицинската експертиза, която констатира оплаквания от високо кръвно налягане и влошено здравословно състояние след преживяния стрес и напрежение в работата.

За причинените неимуществени вреди се дължи обезщетение, което следва да се определи по справедливост, съгласно чл. 52 от ЗЗД. При съобразяване съвкупно на вида, интензитета и продължителността на претърпените неимуществени вреди– психически дискомфорт и страдания, установени на основание събраните по делото доказателства, съдът намира, че обезщетение в размер общо на 1000 лева се явява обосновано и справедливо. От общата сума 300 лева са обезщетение за вредите от обявяването в Бюлетина на ГД“ИН“, доколкото свидетелят Т. посочва, че бюлетинът не се чете пред всички служители, а има ограничен кръг адресати, тоест информацията не е била широко разпространена. Сумата от 700 лева е обезщетение за неимуществените вреди от неправомерното обвинение в тежко дисциплинарно нарушение, за което се налага уволнение в заповедта да образуване на дисциплинарно производство, за каквото не са били налице данни и доказателства от проверката на О.. Съгласно т. 4 на Тълкувателно решение №3 от 22.04.2005 г. на ВКС по т. гр. д. № 3/2004г., ОСГК началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, е моментът на преустановяване на незаконните действия или бездействия на административните органи, респективно от окончателната отмяна на оспорения административен акт. Мораторна лихва за обезщетението от неправомерно образуване на дисциплинарно производство се дължи от датата на заповедта, с която е прекратено производството, а именно от 24.02.2021г., а лихва за обезщетението от фактическото действие по обявяване в бюлетина на ГД“ИН“ се дължи от датата на предявяване на иска до окончателното плащане. В останалата част исковете са неоснователни и недоказани и следва да бъдат отхвърлени.

Солидарният ответник Прокуратура на Република България не е отговорен по предявените искове. На първо място отношенията между ищеца и ответника не са административни и не са по повод на административна дейност. Ищецът се оплаква от подаден сигнал от прокурор Св. К. до ВКП, до зам. министъра на правосъдието и до и.ф. ръководителя на Специализираната прокуратура. Подаването на сигнал от страна на прокурора не е

незаконосъобразна административна дейност. С писмото си прокурор Св. К. е информирал съответните институции за случилото се, без конкретно той да е предприел действия или издал актове, които да имат правни последици. Предложението му е сигналът да се провери, което не може да се оцени като незаконосъобразно. Няма основание за ангажиране на отговорността на Прокуратура на Република България по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, поради липса на издаден от този ответник незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие при или по повод на извършване на административна дейност. Следва искът срещу Прокуратура на Република България да се отхвърли изцяло като неоснователен и недоказан. На Прокуратура на Република България, предвид направеното искане за разноски и отхвърляне изцяло на иска, се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определен по чл. 10, ал. 2, ал. 4 от ЗОДОВ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

С оглед на изхода на спора, на ищеца се дължат разноски - държавната такса, както и разноски за вещото лице и адвокатско възнаграждение, съобразно уважената част от исковете, общо разноски в размер на 43 лева. Възражението за прекомерност е неоснователно, договореното и платено адвокатско възнаграждение е в минимален размер, предвид материалния интерес по делото. На ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, съразмерно с отхвърлената част от иска, в размер не по-висок от определения по чл. 37 от ЗПП. По компенсация, на ответника ГД“ИН“ следва да бъдат присъдени 52 лева.

Воден от горното и на основание чл. 203 от АПК, във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, Административен съд София- град, I отделение, 43 състав,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ с адрес [населено място], [улица] по иск с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ да заплати на С. П. Н., ЕГН [ЕГН] сума в размер на 300 лева, представляваща общететение за неимуществени вреди от обявяване на инцидент със задържани лица в Бюлетин № 10/15.01.2021г. на ГДИН, ведно със законната лихва от 27.08.2021г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ с адрес [населено място], [улица] по иск с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ да заплати на С. П. Н., ЕГН [ЕГН] сума в размер на 700 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди от образуване на дисциплинарно производство със Заповед № Л – 205/20.01.2021г. на главния директор на ГД“ИН“ за нарушение на чл. 194, ал.2, т. 2 от ЗМВР, за което се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, ведно със законната лихва от 24.02.2021г. до окончателното плащане.

ОТХВЪРЛЯ предявените искове с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди от подаден сигнал, образувано дисциплинарно производство, обявяване в Бюлетин № 10/15.01.2021г. на ГДИН и преназначаване на друга длъжност, срещу Прокуратура на Република България изцяло, а срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ над уважения до пълния предявен размер от 240 000 лева като неоснователни и недоказани.

ОСЪЖДА С. П. Н., ЕГН [ЕГН] да заплати на Прокуратура на Република България разноски в размер на 100 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА С. П. Н., ЕГН [ЕГН] да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ разноски по компенсация в размер на 52 лева.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: